

Parlamenti vitanapot tartottak ma a Paksi Atomerőmű bővítésével kapcsolatban

Mv: Folytatjuk Járosi Mártonnal, az Energiapolitika 2000 Társulat elnökével. Szóval Paksozzunk valóban egy picit. Már csak azért is, mert parlamenti vitanapot is tartottak ma az **atomerőmű** bővítésével kapcsolatban. És akik ellenzik, azt mondják, hogy az Oroszországtól való függőségünk a **paksi** bővítéssel még inkább növekszik, és, hogy egyáltalán nem lesz olcsóbb a **villamosenergia** ára a bővítés után, mint mondjuk most.

Járosi Márton, elnök, Energiapolitika 2000 Társulat: Mind a két fölvetés hamis. Tehát ami a függést illeti, hát ez a szó érdekes jelentésváltozásokon ment keresztül az elmúlt évek során. Mi egy kicsi ország vagyunk, mi mindenféle függőségben vagyunk a környezetünkötől. Az okos ország nem nyavalyog azon, hogy ilyen függő helyzetben van, hanem okosan politizál, és alkalmazkodik, alkalmazkodik ehhez a világhoz. Például azáltal is alkalmazkodik, most konkrétan Paksra térve, a biztonságot úgy lehet növelni, hogy az előző bejátszásban említett alap energiahordozót én birtokolom. Tehát beszerezem az üzemanyagot. A Paksnak az atomerőműnek a legnagyobb előnye az, hogy viszonylag kis területen, mint ez a stúdió, lehet biztosítani egy-két évre való üzemanyagot. És ezt az üzemanyagot nemcsak az oroszoktól, hanem más jobb helyről is be lehet szerezni. Tehát ezt a nagyon koncentrált alap energiaforrást mi tároljuk, ez a biztonság, ez a biztonság. Hát az előbb beszéltünk arról, hogy ugye a gázban az a rossz, folyik a gáz, hogy föltöltjük a tárolót, mennyire töltjük föl, hogy egy évre vagy félévre kitarson. **Villamosenergia** szempontjából az atomerőműben kétéves kötelező tartalék van. Ez jelenti az alapvető biztonságot. Ami meg a költségeket illeti, és itt ugye sajnos nagy baj, hogy az ellenzék ugye jobb híján ezt az atomerőművet, amivel kapcsolatban az atombombától kezdve némi ellenérzés van a lakosságba, ezt próbálja politikai fegyverként felhasználni és mindenféle csacsiságot összebeszél. Csak egyetlen dolgot hadd mondjak. Ugye, húzták itt a lélekharangot, hogy mi lesz a, nem tudjuk az üzemzavar során meghibásodott elemmaradékot eltávolítani az országból. Csodálatos módon megszervezte a kormány a hatóság, az ukránokkal és az oroszokkal együttműködve szépen kivitték az országból. Utána az lett a baj, és azért támadták a paksiakat, meg a kormányt, hogy miért ilyen csöndbe vitte ki. Inkább kiabált volna, hogy valaki megakadályozza.

Mv: Beszéljünk egy kicsit a megújuló energiaforrásokról.

Járosi Márton: Beszéljünk.!

Mv: Mert főleg ugye az LMP mint zöld párt, és az zöld szervezetek ezt hiányolják leginkább, hogy miért nem épülnek új szélturbinák, szélfarmok. Például Magyarországon.

Járosi Márton: Hát azért nem, mert a kormány fölismerte azt a nemzeti érdeket, hogy a rendelkezésünkre álló erőforrásokat értelmes célra kell fölhasználni. Tehát ugye az uniónak az energiapolitikája, amelyikről már egy negatív megjegyzést tettem, most nem folytathatom ezt, hogy kicsit kifejtsem, de a lényeg az, hogy ez egy teljesen hibás politika az, hogy majd az úgynevezett megújulók megoldják a (...) Különösen a szél. A tegnap is megjelent az újságban egy nagyon blikkfangos címmel egy cikk, ugye, hogy hát mi azt mondjuk, vagy akik a szélerőművet, a turbinát ellenzik, hogy nálunk nem fúj a szél. A szél fúj, csak nem... először is rövid ideig fúj a szél, akkor is mindenki szeretne villanyt kapni és használni a konnektorját, amikor nem fúj a szél, ebből az következik, hogyha valaki egy szélturbinát épít, akkor majdnem ugyanekkora teljesítményű másik erőművet is meg kell építeni. Ez az egyik dolog. Nagyon kicsi a kihasználása és csak úgy életképes, hogyha hatalmas pénzeket emészt. A kormány politikája bölcs, nevezetesen amennyit nagyon muszáj, ugye az uniós

előírások érdekében azt megteszi, de fölöslegesen nem dobálja ki se a beruházási pénzt az ablakon, se a folyó költségeket, terjed a lakosságba.

Mv: Erről lehetne, lehetne még beszélgetni...

Járosi Márton: Lehetne.

Mv: ... visszatérünk rá egy más alkalommal, köszönöm szépen szépen, hogy velem volt.

Járosi Márton: Én is. Köszönöm a lehetőséget.